

▼ **M3***ZAŁĄCZNIK III***Unijna metoda ilościowego oznaczania zawartości Δ9-tetrahydrokanabinolu w odmianach konopi****1. Zakres stosowania**

Metoda określona w niniejszym załączniku służy do oznaczenia zawartości Δ9-tetrahydrokanabinolu (zwanego dalej „THC”) w odmianach konopi (*Cannabis sativa* L.). W zależności od przypadku metoda polega na zastosowaniu procedury A lub B, opisanych w niniejszym załączniku.

Metoda oparta jest na ilościowym oznaczaniu THC z wykorzystaniem chromatografii gazowej (GC) po ekstrakcji przy zastosowaniu odpowiedniego rozpuszczalnika.

1.1. Procedura A

Procedurę A stosuje się w kontroli produkcji konopi, o której mowa w art. 32 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i art. 30 lit. g) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 809/2014 ⁽¹⁾.

1.2. Procedura B

Procedurę B stosuje się w przypadkach określonych w art. 36 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 809/2014.

2. Pobieranie prób**2.1. Próby**

Próby pobiera się w ciągu dnia, zgodnie z wzorcem systematycznym, w celu zapewnienia, że próba jest reprezentatywna dla danego pola, ale z wyłączeniem roślin rosnących na jego obrzeżach.

2.1.1. Procedura A: Z uprawy danej odmiany konopi na pniu, z każdej wybranej rośliny pobiera się 30-centymetrową część, zawierającą co najmniej jeden kwiatostan żeński. Próby pobiera się w okresie od dwudziestego dnia po rozpoczęciu kwitnienia do dziesiątego dnia po zakończeniu kwitnienia.

Państwa członkowskie mogą zezwolić na pobieranie prób w okresie między początkiem kwitnienia a dwudziestym dniem po rozpoczęciu kwitnienia, pod warunkiem że dla każdej uprawianej odmiany pozostałe reprezentatywne próby pobierane są zgodnie z akapitem pierwszym w okresie od dwudziestego dnia po rozpoczęciu kwitnienia do dziesiątego dnia po zakończeniu kwitnienia.

W przypadku konopi uprawianych jako międzyplon przy braku kwiatostanów żeńskich pobiera się górne 30 cm łodygi roślin. W tym przypadku próby pobiera się bezpośrednio przed zakończeniem okresu wegetacyjnego, gdy na liściach pojawiają się pierwsze oznaki żółknięcia, jednak nie później niż na początku przewidywanego okresu przymrozków.

2.1.2. Procedura B: Z uprawy danej odmiany konopi na pniu, z każdej wybranej rośliny pobiera się górną trzecią część. Próby pobiera się w okresie dziesięciu dni po zakończeniu kwitnienia lub, w przypadku konopi uprawianych jako międzyplon przy braku kwiatostanów żeńskich, bezpośrednio przed zakończeniem okresu wegetacyjnego, gdy na liściach pojawiają się pierwsze oznaki żółknięcia, jednak nie później niż na początku przewidywanego okresu przymrozków. W wypadku odmian dwupiennych pobiera się tylko rośliny żeńskie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. L 227 z 31.7.2014, s. 69).

▼ **M3**2.2. *Wielkość próby*

Procedura A: próba zawiera części 50 roślin z każdego pola.

Procedura B: próba zawiera części 200 roślin z każdego pola.

Każdą próbę umieszcza się w torebce z tkaniny lub z papieru, nie zgniatając jej, i przesyła do laboratorium do analizy.

Państwo członkowskie może ustalić, że w celu dokonania kontranalizy pobiera się drugą próbę, która – jeżeli jest to wymagane – będzie przechowywana albo przez producenta, albo przez organ odpowiedzialny za analizy.

2.3. *Suszenie i przechowywanie prób*

Suszenie prób rozpoczyna się możliwie najszybciej, a najpóźniej w przeciągu 48 godzin, z wykorzystaniem dowolnej metody poniżej 70 °C.

Próby suszy się do momentu osiągnięcia stałej masy i zawartości wilgoci 8–13 %.

Po suszeniu próby przechowuje się bez zgniatania w ciemnym miejscu i w temperaturze poniżej 25 °C.

3. **Oznaczanie zawartości THC**3.1. *Przygotowanie próby do badania*

Z wysuszonych prób usuwa się łodygi i nasiona wielkości powyżej 2 mm.

Wysuszone próby mieli się w celu uzyskania na pół miałkiego proszku (przechodzącego przez sito o rozmiarze oczek 1 mm).

Proszek można przechowywać przez 10 tygodni w ciemnym i suchym miejscu w temperaturze poniżej 25 °C.

3.2. *Odczynniki i roztwór do ekstrakcji*

Odczynniki

— Δ^9 -tetrahydrokanabinol, czysty do celów chromatografii,

— skwalan, czysty do celów chromatografii, jako wzorzec wewnętrzny.

Roztwór do ekstrakcji

— 35 mg skwalanu na 100 ml heksanu.

3.3. *Ekstrakcja THC*

Odważa się 100 mg sproszkowanej próby do badania, umieszcza w tubie wirówki i dodaje 5 ml roztworu do ekstrakcji zawierającego wzorzec wewnętrzny.

Próbę umieszcza się na 20 minut w łaźni ultradźwiękowej. Przez pięć minut odwirowuje się próbę przy 3 000 obr/min, a następnie usuwa składowany roztwór THC. Roztwór nastrzykuje się w chromatografie i przeprowadza analizę ilościową.

3.4. *Chromatografia gazowa*

a) Aparatura

— chromatograf gazowy z detektorem płomieniowo-jonizacyjnym i układem nastrzykowym wyposażonym w dozownik rozdzielający próbę lub nierozdzielający jej,

— kolumna umożliwiająca dobre rozdzielanie kanabinoidów, na przykład: szklana kolumna kapilarna o długości 25 m i średnicy 0,22 mm nasączona 5 % niepolarną fazą siloksanu fenylometylowego.

▼ M3

b) Zakresy wzorcowania

Przynajmniej trzy punkty dla procedury A i pięć punktów dla procedury B, w tym punkty 0,04 i 0,50 mg/ml THC w roztworze do ekstrakcji.

c) Warunki przeprowadzania doświadczenia

Poniższe warunki podaje się jako przykład dla kolumny, o której mowa w lit. a):

— temperatura pieca 260 °C,

— temperatura układu nastrzykowego 300 °C,

— temperatura detektora 300 °C.

d) Nastrzykiwana porcja: 1 µl.

4. Wyniki

Wyniki badania wyraża się z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku, w gramach THC na 100 g próby analitycznej wysuszonej do stałej masy. Stosuje się tolerancję 0,03 g na 100 g.

— Procedura A: jedno oznaczenie na próbę do badania.

Jednak w przypadku gdy otrzymany wynik przekracza limit określony w art. 32 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, oznaczenie próby analitycznej wykonuje się ponownie i przyjmuje jako wynik średnią z obu oznaczeń.

— Procedura B: wynik odpowiada średniej wartości z dwóch oznaczeń na próbę do badania.